

Kirjasyksy

Kirjavinkkejä syksyyn, osa 2

Tiedote 3.11.2020 13:17

Illat pimenevät, kirjat tuovat valoa.

Tämä alkanut pimeä ja tuulinen vuodenaika, ajankohtaansa nähden lämmin sellainen, vaatii piristykseen lukemista. Hyggeily on nykyisin muotia, kerrankin olen muodin aallonharjalla. Olen nimittäin hyggeillyt koko ikäni, kaikkein mieluiten olen vapaa-ajallani tekemättä mitään. Lukeminen on parasta ei minkään tekemistä, koska se rentouttaa ja samalla viisastuttaa.

Lukeminen ei nykyaikana ole aina helppoa, koska keskittyminen jatkuvan tieto- ja viihdetulvan edessä on vaikeaa. Siksi pitää välillä opetella uudelleen lukemaan. Vesa Sisättö on kirjoittanut aiheesta kirjan **Lukemisen voima – Rauhoita mielesi ja paranna keskittymiskykyäsi**. Vaikka kirjan nimi on pelottavan opetuksellinen, on kirja helppolukuinen ja kannustava. Lukeva ihminen on poissa pahanteosta, tiivistää Sisättö teesinä.

Eppu Nuotion hyväntuulinen uutuus **Maggie ja minä** on kirja elämästä, ystävydestä, avioliiton koukeroista ja räntäsateisesta arjesta. Ja lukemisesta. Kirja kulkee kahdessa aikatasossa ja nykyajassa elävän päähenkilö Hannan elämä kiertyy Venny Soldan-Brofeldtin ja hänen ystävänsä Maggie Gripenbergin ympärille.

Panu Rajala on hieman samanlainen kuin Matti Mäkelä, eli ei ehkä lähimmäisilleen helppo ihminen. Hän kuitenkin kirjoittaa hienosti, kuten teki Mäkeläkin. Rajalan usuin teos on päiväkirja **Karanteeni - hajamietteitä koronaviikoilta**. On hyvä, että tämän historiallisen vuoden kevät on dokumentoitu myös näin.

Kari Hotakainen on minulle vaikea kirjailija, vain suunnilleen hänen joka kolmas tai neljäs kirjansa on minua innostanut. Uusin kirja, **Tarina**, kuuluu helppoihin luettaviin, se on aikuisten satu. Hauska, mutta aika pelottava satu maaseudun tyhjenemisestä, kaupungistumisesta ja eriarvoistumisesta.

Tommi Liimatta on kirjoittanut elämäkertansa päiväkirjoihin ja muihin teksteihin pienestä pojasta lähtien, kirjana siitä on nyt ilmestynyt kolmas osa, **Rollo. Rollo** alkaa vuodesta 1990 ja Liimatan Rovaniemelle muutosta. En ole jaksanut lukenut sarjan aiempia **Jeppis**-osia, koska elämäkertojen vähiten kiinnostavat osuudet ovat kuvaukset lapsuudesta. Liimatan elämä muuttui minulle kiinnostavaksi vasta tässä vaiheessa, kun hänen tuleva bändinsä Absoluuttinen Nollapiste alkoi hiljalleen muotoutua. Liimatta on dokumentoinut elämäänsä tarkasti. Ehkä jopa hieman pelottavan tarkasti.

Poliisiromaanien ystäville suosittelen Kale Puontin kirjaa **Manni**. Puonti on työskennellyt Helsingin rikospoliisissa vuosikymmeniä ja tietää mistä kirjoittaa. Poliisityön kuvaus vaikuttaa näin maalikosta uskottavalta, vanhenevan ylikonstaapelin rimpuilu asiaa tuntemattomien virkamiesten byrokratiakiemuroissa kerrotaan kokemuksen syvällä rintaäänellä. **Manni** on hyvä lisä selkeiden kotimaisten poliisiromaanien pitkään listaan.

Vilu Varento -nimisen kirjailijakollektiivin uutuusromaanin **Be cool** on hauska ja jännittävä, kirjailijoiden itsenä mukaan etenkin pojille suunnattu kirja, jonka teemana on häpeä. Häpeä, nolot tilanteet. Ne, jotka kalvavat mieltä vielä vuosien ja vuosikymmenien jälkeenkin. Noloja tilanteita ei kuitenkaan kannata hävetä, sillä kirjasta selviää, että häpeä saattaa olla supervoima.

Kyllä näillä kirjoilla kaamosaikaa jo hieman selättää. Itse pidän syksystä, mitä synkempi sen parempi. Tuulen tuivertaessa ja sateen hakatessa peltikattoon voin puhtain omintunnon käpertyä viltin alle lukemaan hyvää kirjaa, ilman että ruohonleikkuu ja tekemättömät omakotitalon korjaustyöt painaisivat mieltä.

mika.kahkonen@imatra.fi

Puh: 020 617 6602

[Sanarkistin muut blogimerkinnät löytyvät täältä.](#)

